

at vise, at noget lignende ogsaa er Tilfældet med Hensyn til Træfasser, Retourfasser, og jeg tror som Følge deraf, at jeg har Ret, naar jeg siger, at i en saadan Kasse eller en hvilken som helst forarbejdet Gjenstand kan man vurdere tre forskjellige Faktorer, der ere sammenlagte: Materialets Værdi, Arbejds-Lønnens Størrelse og endelig den Udgift, det medfører at transportere den, saa at den kommer Forbrugerne i Hænde. Naar man nu paa de simple Trævarer hævede Tolden, saa bidrog man Sit til at hæmme den store Retourforjending; der blev da kun Træets Værdi og Forarbejdningen tilbage, idet jeg foreløbig gaar ud fra, at det som Retourgods er transportfrit. Jeg har tilfældigvis set, derfor har jeg tilladt mig at nævne dette Exempel, at Arbejdslønnen paa saadanne Varer kan reduceres overordentligt, ja paa en ganske almindelig Kasse ved Anvendelse af Maskinkraft reduceres til ca. 1 Dre; der bliver da ikke andet tilbage af Værdien end Træet, og det, tror jeg, vilde være lige meget værdt, hvad enten det fandtes i den ene eller den anden danske Kjøbstad, ligesom jeg ogsaa lægger overordentlig Vægt paa, at, naar der klages over Mongel paa Plads for Kommunikationsmidlernes Vedkommende, navnlig indenfor Jernbanens Omraade, kunde det eventuelt komme til at spille en Rolle, om man ved Hjælp af Tolden bidrog til at formindste Forsendelsen af Varer, som i sig selv ikke indeholde nogen synderlig Værdi, navnlig det tomme Gods. Med Hensyn til Jern er jeg stemt for Frigjørelse, ialtfald saa meget som muligt, da det er et Raaprodukt; jeg siger saa meget som muligt, fordi jeg indser fuldt vel, at det, man vil opnaa ved at frigjøre et Raaprodukt for Told, det er at aabne eller gjøre Muligheden større for, at der ud af dette Raaprodukt kan frembringes Industrier her i Landet; men der findes jo ogsaa Industrier, hvor Raaproduktet, for at Industrien kan trives eller overhovedet stables, er f. Ex. af et saa voluminøst Indhold, at, hvad der vil kunne indvindes ved en Toldnedsættelse, alligevel vil gaa tabt ved Transportens Kostbarhed. Man bliver derfor nødt til ved Fastsættelse af Toldsatserne navnlig at have Blikket rettet derhen, at Raamaterialet med Hensyn til Form og Størrelse ikke indtager et andet Volumen, end at det vil være muligt

at gavne den indenlandske Industri ved Toldfriheds Indførelse. At Ophævelse af Tolden paa Raamaterialier overhovedet vil virke gavnligt med Hensyn til at skaffe mere Arbejde til den ligefrem arbejdende Samfundsklasse, er jo udtalt her overordentlig mange Gange. Jeg deler fuldt ud den Anskuelse. Vender man sig da til den 3die Gren af den af Regjeringen anviste Vej, og som angaar Nedsættelse af Tolden paa Livsforbrødenheder, kunde jeg være overordentlig tilbøielig til at gaa noget videre i denne Retning. Jeg hører ikke til dem, der ville benegte Nødværigheden af, at en Nedsættelse af Told paa Livsforbrødenheder ogsaa kommer enhver Nyder af denne Livsforbrødenhed til gode, men jeg hører samtidig dog ogsaa noget til dem, der vedkende sig det modsatte Princip. At dette nu ved Nedsættelse altid theoretisk vil finde Sted, er givet, men jeg tror kun, den vil være søielig, naar Nedsættelsen omfatter en saadan Størrelse, at der kan være Tale om en Dres eller et Par Dres Besparelse for hvert Individ om Dagen. Virker Nedsættelsen paa en saadan Maade, at Besparelsen for det enkelte Individ blive ringere end den af mig her nævnte, vil den efter min Opfattelse kun føre til, at den tilfalder de Handlende, uden i mindste Maade at komme Forbrugerne tilgode. — Jeg skal sluttelig vende mig til Skibsafgiften. Paa Skibsafgiftens Omraade vilde det være mig kjær, om man kunde naae det Resultat, at Skibsafgiften bliver hævet. Jeg har hørt til dem, der have staaet meget tvivlende overfor, om det var rigtigt eller urigtigt at hæve denne Afgift. Dels have disse Forhandlinger jo været førte paa tidligere Stadier, hvor, saa vidt jeg mindes, kun Skibsafgiftens Afstæffelse var forlangt, og nu derimod, da Sagen fremkommer i Forbindelse med selve Reformen af Toldloven, forekommer det mig ialtfald baade naturligere og lettere at benytte Dieblivet til at bøde sig for den temmelig almindelige Mening for at faae den afstæffet. Mine Motiver for at faae den afstæffet, skjøndt jeg erkjender, at det vil være en betydelig Nedgang, saa vidt jeg mindes 7—800,000 Kr., ere ngsigtig de samme som de, der bleve nævnte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds. Det er en Henvisning til, at man bør stræbe efter at naae de Maal paa Industriens Om-